

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudců JUDr. Ondřeje Kubáta a JUDr. Stanislava Bernarda v právní věci

navrhovatele: **Sdružení sportovních svazů České republiky, z. s.**, IČO 00174262
sídlem U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7

za účasti: **Český olympijský výbor**, IČO 48546607
sídlem Benešovská 1925/6, 101 00 Praha 10
zastoupeného advokátem JUDr. Janem Langmeierem
sídlem Na Bělidle 997/15, 150 00 Praha 5

o určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku, o návrhu na nařízení předběžného opatření, o odvolání účastníka proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. února 2021, č. j. 78 Cm 139/2020-27,

takto:

- I. Odvolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. února 2021, č. j. 78 Cm 139/2020-27, se v části, ve které byla účastníkovi Český olympijský výbor uložena povinnost zdržet se konání voleb do orgánů spolku dne 26. února 2021, odmítá.
- II. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. února 2021, č. j. 78 Cm 139/2020-27, se v části, ve které byla účastníkovi Český olympijský výbor uložena povinnost nepotvrdit zvolení jakýchkoli osob před datem 26. února 2021, mění tak, že tento návrh na předběžné opatření se odmítá.
- III. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. února 2021, č. j. 78 Cm 139/2020-27, se v části, ve které byla účastníkovi Český olympijský výbor uložena povinnost zdržet se konání voleb do orgánů spolku dne 26. února 2021, určuje jako nezákonné.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze (dále též „soud prvního stupně“) výše specifikovaným usnesením (dále též „předmětné usnesení“) uložil Českému olympijskému výboru (tj. účastníkovi) zdržet se konání voleb do orgánů spolku dne 26. února 2021 a nepotvrdit zvolení jakýchkoli osob před datem 26. února 2021. Předmětné usnesení s odkazem na § 169 odst. 2 o. s. ř. neodůvodnil.
2. Účastník podal proti předmětnému usnesení včasné odvolání, v němž namítá jeho nepřezkoumatelnost. Při jeho vydání měl soud zohlednit repliku účastníka podanou

k návrhu ve věci samé, kterými vyvrací argumenty navrhovatele. Stanovám účastníka nelze nic vytknout, když jejich schvalování dostalo všem potřebným náležitostem. Předmětné usnesení je zcela v rozporu se zásadou proporcionality, neboť tím, že došlo k zablokování voleb do orgánů spolku naplánovaných na den 26. 2. 2021, vzniká nepoměrně větší škoda, než kdyby proběhly, neboť za situace, kdy nebudou řádně zvoleni členové jednotlivých orgánů, dojde de facto k zablokování činnosti účastníka. Tento následek znamená např. ohrožení účasti sportovců na letních olympijských hrách v Tokiu naplánovaných na letošní rok a na zimních olympijských hrách v Pekingu naplánovaných na rok 2022. Požaduje zamítnutí návrhu.

3. Navrhovatel v rámci vyjádření k takto podanému odvolání navrhuje, aby odvolání vyhověno nebylo. Účastníkem předložené stanovisko prof. Eliáše nedopadá na období po účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, protože složky účastníka tak, jak jsou vymezeny v nyní platných stanovách, právní osobnost nemají.
4. Podle § 218 zákona č. 99/1963 Sb. v platném znění, občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), odvolací soud odmítne odvolání, které b) bylo podáno někým, kdo k odvolání není oprávněn; směřuje proti rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné. Podle § 220a odst. 1 o. s. ř. odmítne-li odvolací soud odvolání z důvodu, že napadené usnesení o předběžném opatření pozbylo účinků, zaniklo nebo bylo zrušeno podle § 77 odst. 2, současně určí, že bylo nezákonné, byl-li by jinak dán důvod pro jeho zrušení.
5. Podle § 102 odst. 3 o. s. ř. ve věcech příslušejících senátu nařídí předběžné opatření nebo zajistí důkaz senát; předseda senátu tak může učinit, jen je-li tu nebezpečí z prodlení. Ustanovení § 75, 75a, 75b, 75c, 76, 76c, 76d, 76e, 76f, 76g, § 77 odst. 1 písm. b) až d), § 77 odst. 2, § 77a a § 78 odst. 3 se použijí obdobně. Podle § 75a o. s. ř. návrh na předběžné opatření, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, předseda senátu odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije.
6. Podle čl. 20 odst. 1 usnesení č. 2/1993 předsednictva České národní rady o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále též „Listina“), právo svobodně se sdružovat je zaručeno. Každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích. Podle čl. 20 odst. 3 Listiny, výkon těchto práv lze omezit jen v případech stanovených zákonem, jestliže to je v demokratické společnosti nezbytné pro bezpečnost státu, ochranu veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku, předcházení trestným činům nebo pro ochranu práv a svobod druhých.
7. Podané odvolání účastníka odvolací soud ve smyslu § 218 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3, 4, § 3 odst. 2 písm. a) a § 28 zákona č. 292/2013 Sb. v platném znění, o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), v rozsahu specifikovaném ve výroku I. tohoto usnesení odmítl, neboť se stalo v důsledku okolností nastalých po vydání předmětného usnesení bezpředmětným, což je zřejmé z toho, že jeho obsahem je uložení povinnosti zdržet se konání voleb dne 26. února 2021, jejíž účinky v celém rozsahu nastaly a zanikly v minulosti (k odmítnutí pro bezpředmětnost srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2004, sp. zn. 29 Odo 611/2002, či usnesení ze dne 23. 10. 2008, sp. zn. 29 Cdo 4452/2007; k procesnímu postupu odvolacího soudu je možno odkázat též na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2004, sp. zn. 29 Odo 611/2002, či ze dne 2. 7. 2014, sp. zn. 23 Cdo 1214/2014, jakož i např. na nález Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4166/18, který takovýto postup obecných soudů aprobuje).

8. Ze závěrů rozhodovací praxe Ústavního soudu vyplývá, že výjimku z odůvodňování předběžných opatření stanovenou v § 169 odst. 2 o. s. ř. je třeba s ohledem na její zásadní postavení jako integrální složky práva na spravedlivý (řádný) proces vykládat restriktivně. Zejména je nutno vykládat ji tak, aby nebylo nepřiměřeným způsobem zasahováno do práv účastníka řízení; tj. musí sledovat legitimní cíl, musí být způsobilá tento cíl naplnit a nesmí být vzhledem k dosahovanému cíli neproporcionální. Absence povinnosti odůvodnit usnesení, kterým se zcela vyhovuje návrhu na vydání předběžného opatření, nepochybně zasahuje do práva na spravedlivý (řádný) proces pro povinného z tohoto předběžného opatření. Ten se totiž z písemného vyhotovení usnesení nedozví více, než že soud má tvrzené skutečnosti za osvědčené. V takové situaci je pro povinného velmi obtížné pochopit, proč soud předběžné opatření vydal, a podat řádně odůvodněné odvolání (k tomu srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1554/08). Ústavní soud dále dovodil, že v případě, v němž důsledkem nařízení předběžného opatření může být omezení ústavně zaručeného práva (v posuzované věci na svobodu projevu ve smyslu čl. 17 odst. 1, 2 Listiny), musí být odůvodněno, jaké úvahy soud vedly k závěru, že je v daném případě nezbytné (k tomu srov. např. náleží ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 3169/19).
9. Odvolací soud neshledává žádný důvod k odlišnému náhledu na posuzované předběžné opatření, kterým se taktéž zasahuje do ústavně zaručeného práva, a to práva na spolkovou autonomii (čl. 20 odst. 1, 3 Listiny), nadto v situaci, kdy účastník s návrhem ve věci samé vyjadřuje nesouhlas a uvádí konkrétní argumenty, svědčící pro jeho nedůvodnost.
10. Z principu proporcionality jako obecné zásady právní (vyjádřenému např. v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 3. 2017, sp. zn. 26 Cdo 4567/2016, v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 29. 2. 2012, sp. zn. 25 Cdo 2516/2009, nebo ze dne 18. 12. 2018, sp. zn. 27 ICdo 62/2017, či v náleží Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 350/03), dle něhož soudy mohou zasahovat do vnitřních poměrů právnických osob [a tedy i účastníka; § 20, § 210 odst. 1, § 214, § 3045 zákona č. 89/2012 Sb. v platném znění, občanského zákoníku (dále jen „o. z.“)] jen v zákonem stanovených případech a za zákonem stanovených podmínek (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2015, sp. zn. 29 Odo 442/2004, shodně též Šuk, P., Ingerence soudů do vnitřních poměrů obchodních korporací, Bulletin advokacie 11/2017, s. 21), pak vyplývá požadavek na poměřování újmy, jež by mohla vzniknout navrhovateli nevyhověním jeho návrhu na nařízení předběžného opatření s újmou, jež by vznikla účastníku, pokud by návrhu naopak vyhověno bylo. Takový postup v sobě nutně zahrnuje i posouzení míry důvodnosti návrhu ve věci samé, neboť jestliže se nejeví jako pravděpodobné, že návrh ve věci samé bude úspěšný, pak není zásadně důvodu účastníku ukládat navržené právní povinnosti. Potřebu zatímni úpravy poměrů účastníků řízení o předběžném opatření je proto nutné posuzovat ve vztahu k předmětu řízení ve věci samé (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 2. 2020, č. j. 14 Cmo 423/2019-38, ze dne 17. 12. 2018, sp. zn. 14 Cmo 322/2018, ze dne 9. 3. 2020, č. j. 14 Cmo 56/2020-21, ze dne 28. 5. 2018, č. j. 3 Cmo 30/2018-33, či ze dne 20. 1. 2020, č. j. 7 Cmo 7/2020-38, či ze dne 9. 3. 2020, č. j. 14 Cmo 56/2020-21).
11. Soud prvního stupně, navzdory námitkám účastníka, směřujícím k nedůvodnosti návrhu ve věci samé, se však těmito hledisky nezabýval, resp. je v odůvodnění předmětného usnesení nijak nehodnotil, pročez není zřejmé, zda a z jakých důvodů lze pokládat za pravděpodobné, že návrh ve věci samé bude úspěšný, třebaže tak byl povinen učinit (k tomu srov. např. recentní náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 3169/19).

12. Podle § 220a odst. 1 o. s. ř. je předmětné usnesení v této části nezákonné, protože nebyly splněny podmínky pro to, aby soud návrhu na nařízení předběžného opatření v tomto rozsahu vyhověl, jak bylo vyloženo, bez odůvodnění. Odvolací soud proto předmětné usnesení v této části určil jako nezákonné, neboť pokud by odvolání nebylo shledáno bezpředmětným, byl by dán důvod v této části pro jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů dle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. (výrok III.).
13. V rozsahu specifikovaném ve výroku II. tohoto rozhodnutí pak odvolací soud předmětné usnesení podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. per analogiam, ve spojení s § 1 odst. 4, § 3 odst. 2 písm. a) a § 28 z. ř. s. (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2014, sp. zn. 23 Cdo 251/2012), změnil, neboť v tomto rozsahu je návrh neurčitý, protože je namístě jej odmítnout (§ 102 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 75a o. s. ř. a § 1 odst. 3 z. ř. s.).
14. Je tomu tak proto, že navrhovatel tento výrok odůvodňuje tím, že předseda účastníka v seznamu kandidátů uvedl, že někteří členové účastníka již byli zástupci složek ČOV do těchto orgánů zvoleni, přičemž z jeho vnitřně rozporného rozhodnutí není zřejmé, zda tyto osoby budou voleny znovu, ač už byly zvoleny, anebo budou považovány za zvolené, ačkoli volby mají proběhnout až 26. února 2021.
15. Je-li v rámci účastníka (§ 3045 o. z.) prováděna volba členů jeho orgánů (např. dle § 244 či dle § 247 odst. 1 o. z.), pak člen po splnění zákonných předpokladů buď zvolen je, nebo není. Není potom objektivně zřejmé, co má být obsahem povinnosti nepotvrdit zvolení jakýchkoliv osob před datem 26. února 2021, tj. co je vůbec konkrétním předmětem této povinnosti, o jaké potvrzení jde či z jakého důvodu a ve vztahu ke komu by k takovému potvrzení mělo dojít (k požadavku na určitost srov. např. stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Cpj 159/79, v: Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 21/1981, s. 161, resp. oddíl Vykonalné rozhodnutí, nebo usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 4. 2020, č. j. 7Cmo 120/2020-32).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 24. března 2021

JUDr. František Švantner v.r.
předseda senátu